

สะอาด ประหยัด ชัยัน

คุณยายให้ความสำคัญกับความสะอาดของสถานที่และสิ่งต่างๆ ภายในวัดเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะ “ห้องน้ำ” ท่านอธิบายว่าห้องน้ำคือห้องรับแขก วัดจำเป็นต้องดูแลรักษาห้องน้ำให้สะอาดอยู่เสมอ เพื่อเป็นการต้อนรับและให้เกียรติแขกผู้มาเยือน คุณยายทำความสะอาดห้องน้ำโดยล้างคอก่านและขัดถูทุกซอกทุกมุมจนสะอาดเกลี้ยงเกลา นอกจากนี้ท่านยังแยกประเภทผ้าชีริ้วที่นำมาใช้งานอีกด้วย เช่น ผ้าผืนนี้สำหรับเช็ดเท้า

ผืนนี้สำหรับล้างคอห่าน ผ้าผืนนี้ถ้าเปียกจะต้องเช็ด
อย่างนี้ ถ้าแห้งต้องเช็ดอีกแบบ ส่วนรองเท้าที่ถอดไว้
ต้องจัดวางให้เป็นระเบียบ คุณยายสอนทุกคนไป
เรื่อย ๆ พร้อมกับทำให้ดูเป็นตัวอย่าง

นอกจากความสะอาดแล้ว คุณยายยังสอนให้
ทุกคนรู้จักประหยัด เริ่มตั้งแต่การใช้ไฟฟ้าภายในวัด
หลอดไฟทุกดวงต้องมีการกำหนดเวลาในการเปิดปิด
ที่แน่นอน ผู้ใช้ต้องรู้ว่าควรเปิดปิดหลอดไฟเวลาใด
ควรเปิดปิดดวงไหนบ้าง หากหลอดไฟดวงไหนไม่ใช้
แล้วต้องรีบปิดทันที ทุกคนต้องรู้หน้าที่อยู่เสมอ
ไม่ต้องรอให้คุณยายเดินมาเตือน

ในขณะที่คุณยายยังมีชีวิตอยู่ ท่านออก
ตรวจตราบริเวณวัดเพื่อดูแลความเรียบร้อยอยู่เสมอ
แม้ท่านละสังขารไปแล้ว ท่านก็ยังคงสอดส่องดูแล

ความเรียบร้อยของสิ่งต่าง ๆ ภายในวัดอยู่เช่นเดิม ยกตัวอย่างเช่น ครั้งหนึ่ง คนงานของบริษัทรับเหมาก่อสร้างที่เข้ามาทำงานภายในพื้นที่วัดพระธรรมกาย ได้บังเอิญเห็นแม่ชีท่านหนึ่ง มาตรวจงานในช่วง ติ 1 ติ 2 เป็นเวลาหลายคืนติดต่อกัน พวกเขาไม่เคยเข้าวัดพระธรรมกายมาก่อน จึงไม่รู้จักคุณยาย ได้แต่คุยกันว่าแม่ชีวัดนี้ขยันมากจริง ๆ ร่ำลือกันจนรู้ไปถึงวิศวกรที่เป็นหัวหน้าควบคุมงานก่อสร้าง วิศวกรจึงมาถามเจ้าหน้าที่ของวัดว่าจะไปพบแม่ชีที่มาตรวจงานท่านนี้ได้ที่ไหน เจ้าหน้าที่ได้แต่ตอบว่าวัดพระธรรมกายมีแม่ชีประจำอยู่ท่านเดียว คือคุณยายอาจารย์ ซึ่งท่านละสังขารไปแล้ว คำกล่าวนี้นำให้วิศวกรตกใจมาก นับตั้งแต่นั้นมาทุกคนจึงตั้งอกตั้งใจทำงานกันอย่างขยันขันแข็งยิ่งกว่าเดิม

